

SIMME MUSIK

*- Eitt prát um hondgjórdar
guitarar, um føroyskan tónleik
og um framtíðardreyamar*

LEIVUR THOMSEN

Simme Musikkhús hefur í meiri enn hálva öld verið partur av handilslívinum í Havnini. Tað var Bjarni Arge Jacobsen, vanligi nevndur “Simme”, sum stovnaði handilin í 1959. Handilin hefur húsast nógvastaðni í býnum - fyrst í miðbýnum, har Smyrjibreyðsbúðin er í dag, síðani SMS, á Hálsi, R.C. Effersøesgøtu, heima í kjallaranum hjá Simma sjálvum fyri síðani at flyta aftur í miðbýin, fyrst í Handilskjarnan, síðani í hølini hjá kommununi í Niels Finsensgøtu, har Býarbókasavnið heldur til.

Í 2004 helt Simme seg vera komnan so mikið til árs, at tíðin nú var búgvín til, at yngri kreftir máttu taka yvir. Hann heitti tí á Petur Magnus Bjarnastein um at reka handilin víðari.

Í 2010 skuldi kommunan brúka hølini til Býarbókasavnið, og Simme Musikkhús mátti tí flyta. Petur Magnus gjørdi av at flyta handilin niðan í Lucas Debesar-gøtu, beint við Auto, í bygningin, har “Daddan” helt til.

Nú, flyting aftur er á skránni, var eg á gólvi hjá Simma Musikkhús at fregnast.

Úr leigaðum til egin høli

Tað er mánadagur, og klokkan er 12 á middegi. Eg havi gjørt avtalu við Petur Magnus Bjarnastein at hittast hesa lötuna. Hóast hann hevur úr at gera hendan dagin, hevur hann játtað at finna ein skáa í døgurðatímanum til eitt

prát við meg. Men hann er ikki komin enn, og Frans Galan, sum starvast í handlinum, tekur blíðliga ímóti og bjóðar mær kaffi. Hann sigur, at Petur Magnus verður eitt sindur seinkaður. Meðan eg bíði, vísir Frans mær runt í handlinum. Umframt sjálvan handilin, sum er á tremur við øllum møguligum ljóðførum, er eitt goymslurúm í kjallaranum við alskyns ljóðførum pakkað niður í pappkassar. Goymslan er á stódd við umleið hálvan handilin.

“Eg gleði meg, til vit flyta, tí tá sleppa vit undan at skula knossa ljóðføri upp og niður trappurnar alla somlu tíðina”, heldur Frans fyri við einum skeivum smíli og vísir mær á nógvu kassarnar við kassagittarum.

Hurðin gongur, og ein kassagittari slær eina akkord. Hesin gittarin er festur uppi yvir hurðini og tænar sum “hurðaklokka”. Tað er Petur Magnus, sum er komin. Fyrikomandi býður hann mær innar í lítla tekøkin, sum hann á góðum tónleikaramáli kallar fyri “backstage”. Í rúminum við síðuna av er ein stór, buldrandi oljufýring til at hita stóra bygningin upp.

“Tað er ofta, at vit sita her í larminum og hoyra ikki, tá viðskiftafólk koma í handilin”, byrjar Petur Magnus, og tað er eyðsæð, at tað ikki hevur nervað lættlynta runavíkingin tað allarminsta. Hann greiðir frá, at bygningurin, har handilin nú heldur til, er settur til sølu. Hann fortelur mær, at hann er í holt við at byggja nýggjan bygning til handilin og verkstað-

ið uppi við Karlamagnusarbreyt í hoyvíkshaganum. Hetta er ein ætlan, sum hann faktiskt hevur havt alla tíðina, hann hevur havt handilin.

Úr Miðbýnum

“Tað eru eini átta ár síðani, eg keypti grundstykki uppi við Karlamagnusarbreyt til endamálið. Eg havi spart upp í nøkur ár, og nú fái eg eginfiggjað ein góðan part av bygninginum. Ikki tí, mær hevur dámað stak væl her í miðbýnum, og leigan hevur verið rímlig - men eg eri komin fram til, at tað loysir seg betri sum vinnurekandi at eiga enn at leiga, tí tað er bæði tryggari og hevur ikki meirkostnað við sær. Sum eg rokni við, kann bygningurin verða útgoldin um eini 15 ár, og tá er húsaleigan fallin púra burtur”, sigur Petur Magnus

og leggur afturat, at við nýggja bygninginum fær hann betri hólisviðurskipti.

“Núverandi høli eru umleið 150 fermetrar til stóddar. Tann nýggi handilin verður góðar 200 fermetrar umframt stórt goymslurúm. Bygningurin verður samanlagt 630 fermetrar í tveimum hæddum. Ætlanin er at leiga 150 fermetrar, helvtina av ovaru hædd, út til annað vinnuligt virksemi”, sigur Petur Magnus.

Spurdur um, hvussu hann hevur tað við at skula flyta úr miðbýnum, sum júst nú stendur í føgrum blóma, svarar hann, at tað er við blandaðum kenslum.

“Bæði høli og staðseting eru fín, og hvørja ferð, tiltøk eru í miðbýnum, er tað stak hugnaligt, tá nógv fólk kemur á gátt. Men Simme Musikkhús er ein handil,

man uppsøkir, og tí er tað ikki altavgerandi, at handilin júst liggur í miðbýnum. Hinvegin kann Hoyvík gerast spennandi - har er nógv ungt fólk, umframt tveir stórir skúlar. Áhugin hjá handilsfólki at flyta hagar hevur ikki verið so stórur, men nú er tað broytt. Fleiri bygningar eru í gerð har uppi, og eg veit um fleiri aðrar handlar, sum ætla sær niðan”, sigur hann og leggur afturat, at parkeringsviðurskiptini í miðbýnum eru út av lagi vánalig, men at Hoyvíkin hinvegin er framtíðartryggjað á tí økinum.

“Vit flyta helst um eitt ár ella so. Tá hava vit verið her í sjeið ár. Hølini, vit sita í nú, eru tey nýggjindur hjá handlinum. Í meðal hevur handilin sostatt flutt umleið sjeið hvørt ár, so tað verður næstan líka sum í bíbliuni við afturvendandi

Á verkstaðnum eru nógvir gittarar at umvæla

Petur Magnus pussar ein Bjarnastein gittara við stálull fyri eitt viðskiftafólk

Í handlinum eru alskyns ljóðføri